

Nehemia Info

ETIOPIE Světlo uprostřed tmy
TANZANIE Co nového v Masajské stepi
IZRAEL Další týmy při práci
UKRAJINA Jak pomáháme?

Přinášíme změnu
do lidských životů



Obsah

3 Misie
Krátkodobé misijní výjezdy

4 Chorvatsko
Daruvar

5 Misie
Závislý na druhých

6 Izrael
Další týmy při práci

8 Řecko
Je libo čerstvá mana z Řecka?

9 Ukrajina
Jak pomáháme?

10 Thajsko
Zpět na místě

11 Etiopie
Kofele - příběhy rodin

12 Etiopie
Světlo uprostřed tmy

13 Etiopie
Kelo

14 Tanzanie
Co nového v Masajské stepi?

16 Čína
Bible

Boží mobilizace

Vy však **jste** rod vyvolený, královské kněžstvo, národ svatý, lid náležející Bohu, abyste hlásali mocné skutky toho, kdo vás povolal ze tmy do svého podivuhodného světa.

1Pt 2,9

Stojí za to se inspirovat těmito slovy! Bůh si vybral nás obyčejné lidi. Dokonce nás nazval královským kněžstvem. Máme nadstandardní vybavení a nejmocnějšího Krále.

Proč jsme nazváni královským kněžstvem a k čemu jsme byli vyvoleni? Abychom společně hlásali Boží mocné skutky a vyváděli lidi ven z temnoty. Máme stále před sebou velký úkol, a naší touhou je vidět svět zaplavený evangeliem. Obzvláště tam, kde ho ještě neslyšeli. Součástí naší touhy je burcovat sbory i jednotlivce, abychom měli biblický pohled na svět a každý z nás žil život na misii s Bohem, aby naše sbory byly misijní a každý den byl protkaný misijním smýšlením. Proto s vámi sdílíme příběhy z misie, jak Bůh mocně jedná na různých místech světa a jak si k tomu používá obyčejné lidi, kteří si uvědomili výjimečnost Božího povolání i poslání.

Bůh nás všechny povolal na žeň, ale ne všichni zatím reagovali. Proto prosím, půjdete s námi? Přidáte se? Nabízíme krátkodobé misijní výjezdy, kurzy Kairos, Nedokončený příběh a jiné podpůrné aktivity, které mají za cíl nás probudit k činu a zapojit do Božího příběhu, který je o záchraně lidí žijících v krajině stínu smrti.



Miroslava Čásková



Krátkodobé misijní výjezdy

Veronika Kölbl

Od malička jsem měla na srdci touhu cestovat. Díky své práci jsem procestovala kus světa, ale přestalo mě to vnitřně naplňovat. Když jsem pak poznala Boha, pochopila jsem, že mohu spojit svoji lásku k cestování s posláním, které do nás Bůh vložil.

„Přijmete ale moc Ducha svatého přicházejícího na vás a budete mými svědky v Jeruzalémě, v celém Judsku, v Samaří a až na konec světa.“ Sk 1,8

Pokud tvé srdce hoří pro nezasažené národy a chceš jít v Jeho šlépějích, pojed' s námi na krátkodobý výjezd. V rámci NF Nehemia nabízíme krátkodobé misijní výjezdy, které mohou být jak na pár dní, tak i na rok či dva. Záleží na tvých možnostech.

Letos jsme zrealizovali již 5 výjezdů do Izraele do kibucu Mefalsim, odkud se lidé odstěhovali po říjnovém útoku. Praktická pomoc je vždy doprovázena mnohými svědectvími. Je to čas, který je požehnaný po všech stránkách.

Kromě skupinových výjezdů vysíláme i jednotlivce za našimi dlouhodobými pracovníky, kteří mohou předat cenné zkušenosti začínajícím misionářům. V létě vycestovala sestřička Magda za rodinkou Wojnarových do Iráku, kde jim byla



Přidejte se k nám a zapojte se do misie osobně.

velkou pomocí s domácím vzděláváním dětí. Bratr Vojtěch se připojil k manželům Uhlířovým ve službě uprchlíkům v Řecku. Eliška vycestovala na více jak měsíc do Asie, kde pracovala s dětmi a učila je anglicky.

Bůh je ten, kdo rozdává talenty, a ví, kde je pro každého z nás vhodné místo. Pokud víš, že Tě Bůh povolává, vyber si krátkodobý výjezd a vyzkoušej sám/a, jaké to je.

Co nyní chystáme? Hledáme pracovité sourozence na výjezd do Izraele během října. Pokud Ti hoří srdce pro muslimské národy, můžeš se vydat na šestitýdenní výjezd do Jordánska nebo na rok do Iráku.

Misijní výjezd je vždy požehnaním pro toho, kdo vyjíždí, i pro ty, kteří misionáře přijímají. Přejeme ti, ať jsi požehnaním všude tam, kam tě Boží cesty zavedou. ■



Zde v přízemí budu bydlet.

Daruvar

Vracím se zpět. Budu se věnovat hlavně ženám.

Bednářová Danka

Po složitém a náročném období vás chci informovat o vývoji služby v chorvatském Daruvaru.

To, že je Vašek nemocný leukémií, jsme zjistili den před stěhováním se do Chorvatska. Vše se ale vyvíjelo dobře a při pravidelných kontrolách nebylo proč se znepokojoval. Po roce a půl však začaly nepatrné změny, které jsme přičítali únavě a stresu z předešlého období. Pak se ale Vaškův zdravotní stav velice rychle zhoršoval a přes veškeré lékařské i modlitební nasazení letos v dubnu zemřel.

Nastalo tak nové období rozhodování, jednání, setkávání a hledání dalších možností, jak případně pokračovat. Během mého tříměsíčního sabatikalu (volna k odpočinku a hledání, co dále) jsem odjela na necelé tři týdny do Daruvaru, abych byla v kontaktu s Mirkem (pastorem sboru). Přímou na místě jsme mluvili o možnostech další spolupráce a nastavování jiné formy, kde bych mohla být užitečná. Společně jsme se dohodli, že budu v misijní práci, kterou jsme zde s Vaškem začali, nadále pokračovat. Na tomto rozhodnutí jsme se shodli také s vedením havířovského sboru i Nehemie. V Nehemii nadále zůstává účet na podporu služby v Daruvaru tak, jak byl nastaven.

Tento článek píši opět z Chorvatska, kde jsem na pár dní odjela hledat nové bydlení. Původní byt, ve kterém jsme osm let bydleli, byl okamžitě obsazený, proto jsem musela hledat jiné možnosti. Díky již dříve navázaným kontaktům to nebylo až tak náročné, jak jsem si myslela. Bylo mi i ctí, že na doporučení našeho původního majitele bytu mi byl přednostně přislíben byt o patro výše, který nyní prochází rekonstrukcí. Nakonec jsem si ale pronajala samostatný byt v rodinném domě se zahradou i s parkovacím místem. S majiteli jsme stejný ročník a zdá se, že i stejná "krevní skupina". Nastěhovat bych se tam mohla 3. října. Takže

možná, když čtete tyto řádky, že jsem již opět v plném nasazení na misi v Daruvaru.

Moje služba nyní bude jiná než s Vaškem. V první řadě se budu věnovat ženám. Chtěla bych otevřít pravidelnou modlitební skupinku a další skupinku, kde budeme společně studovat Bibli. Chci se zaměřit na komunikaci s rodinami i jednotlivci z církve a posílit a prohloubit vztahy mezi členy v daruvarském sboru. To bude nyní základ mé práce. Také chci nadále navazovat vztahy s lidmi mimo církve a prohlubovat již stávající vztahy. Pastor Mirko a jeho manželka Anička jsou velmi rádi. Nadále zde také budou jezdit i evangelizační týmy, které svou přítomností a službou církve povzbuzují. Sbor totiž nyní prochází opět nějakou stagnací a těžším obdobím, což není jednoduché.

Stále mám naději, že Bůh má s tímto sborem a městem svůj plán, a proto chci nadále pokračovat. Nejsem kazatel, učitel ani teolog, ale mám ruce, které chci dát Bohu k dispozici. Jsem připravená lidi obejmout, pohladit nebo jim prakticky pomoci. Kéž je to k Hospodinově slávě.

Chci vám všem ještě jednou poděkovat za veškerou podporu ve zdraví i nemoci a také ve službě. Je pro mne velmi cenné, že jsme jako církev propojeni, pomáháme si navzájem a jako živé kameny společně budujeme Boží království.

„Když přicházíte k němu, k živému kameni zavrženému lidmi, ale vyvolenému a vzácnému před Bohem, sami se stáváte živými kameny ve stavbě duchovního chrámu a svatým kněžstvem přinášejícím duchovní oběti přijatelné před Bohem díky Ježíši Kristu.“ 1. Pt 2,4 - 5 S úctou a láskou Dana. ■

Projekt v Daruvaru můžete i nadále podporovat prostřednictvím č. ú. 1057340/2060, v. s. 2101. ■



Závislý

na druhých, nebo
zodpovědný za své
rozhodnutí?

Pavel Vimr

Marek 10, 46 - 52 Přišli do Jericha. Když pak se svými učedníky a s velkým zástupem vycházel z Jericha, u cesty seděl slepý žebrák Bartimeus, syn Timeův. Jakmile uslyšel, že je to Ježíš Nazaretský, dal se do křiku: "**Ježíši, Synu Davidův, smiluj se nade mnou!**" Mnozí ho okřikovali, ať mlčí, ale on křičel tím více: "**Synu Davidův, smiluj se nade mnou!**" Ježíš se zastavil a řekl: "Zavolejte ho." A tak toho slepce zavolali. "Vzchop se!" říkali mu. "Vstávej, volá tě!" On odhodil svůj plášť, zvedl se a došel k Ježíšovi. Ježíš se ho zeptal: "Co mám pro tebe udělat?" "Rabboni, ať vidím!" odpověděl slepec. Ježíš mu řekl: "Jdi, tvá víra tě uzdravila." A on hned prohlédl a následoval ho na cestě.

Na podzim roku 2023 jsem měl tu čest navštívit s dcerou Agátou a Cáskovými některé z projektů Nehemie v Etiopii. Moji podnikatelskou dušičku potěšil především jeden z nich.

V roce 2018 bylo za podpory českých dárců dvěma stům žen v malém městečku, kde nebyl ani zdroj vody, darováno 200 koz a 20 oslů. My jsme po pěti letech přijeli s otázkou, jak bylo s darovanými zvířaty naloženo. Už při příjezdu do obce bylo znát, že se něco děje, ale skutečné překvapení nás čekalo v centru, kde nás na ploše cca dvou fotbalových hřišť očekávali místní náboženští vůdci, zástupce vlády, stáda zvířat, vozíky s barely vody a hlavně – dav zčásti rozradostněných a zčásti zvědavých lidí.

Chceme skutečnou
celkovou proměnu?

Po úvodním seznámení se se starostou, paní z vlády a místním pastorem začala přehlídka úspěchů jak za prvního máje v českých zemích v letech před rokem 1989. S tím rozdílem, že zde nešlo o Potěmkinovu vesnici. Viděli jsme ovoce Božího stvořitelského díla. Před pěti lety byla „zasetá“ jedna koza do rodiny a čtyři rodiny dohromady dostaly osla a vozík. Nyní před námi přecházela stáda koz, krav a vozíky s pitnou vodou. Byly nám vyprávěny příběhy o rozmnožení stád, výrobě a prodeji produktů z kozího mléka, nápadu o dovážení a prodeji pitné vody. Měl jsem slzy v očích a mám je i teď, když si na to vzpomenu. Dar českých lidí přinesl změnu do městečka. Živořící lidé, závislí na pomoci druhých, se stali ve věcech materiálních soběstačnými. A někteří z nich si to spojili s Ježíšem. Je to podobný zázrak jako uzdravení jednotlivců, kterými Ježíš žehnal i získával pozornost. Uši a srdce se otevřely pro evangelium a Bůh byl a je oslavený. A já jsem mohl vidět změnu myšlení.

Jak to souvisí se slepým Bartimeem? Bartimeus byl slepý a žebrák, závislý na jiných. Když šel Ježíš kolem, volal k němu. Proč? Co očekával? Ježíš se ho na to pro jistotu zeptal. Bartimeus mohl chtít cokoliv, co by na chvíli zlepšilo jeho současný život. Ale on chtěl úplnou změnu... Byla ta změna k lepšímu? To s určitostí nevíme – byl uzdravený, viděl a následoval Ježíše, jak je psáno.

Svou prosbou o uzdravení ze slepoty vystoupil ze skupiny lidí, závislých na jiných lidech, a převzal zodpovědnost za své další kroky a rozhodnutí. Možná mu to nedošlo hned, těžko říct. Z těch 200 afrických žen cca pětina své kozy vzápětí „snědla“ a zůstala stát. Druhé skupině se změnil život, část z nich oslavuje Ježíše a jsou svědectvím pro ostatní. Bohu buď sláva. ■

**Mohl jsem
vidět změnu
myšlení.**



Projekt Koza do každé rodiny můžete podpořit
prostřednictvím č. ú. 1057340/2060, v. s. 1007. ■



Izrael Další týmy při práci

Martina Igazová

Náš návrat domů byl sice náročný, ale radost z nádherných momentů, které Bůh připravil, byla dokonalá.

„170 rodin se po deseti měsících vrátilo zpět do kibucu...“

„Lidé chtěli slyšet naše svědectví o Bohu a dozvědět se více o tom, v koho věříme...“

„Prohloubení vztahů s místními a poznání nových tváří...“

„Zájem o projekt Oáza pro Izraelce...“

Aneta, 32 let. „Čas v Mefalsim byl pro nás znovu velkým požehnáním! Nečekala jsem, že se ještě letos do Mefalsim vrátím, a bylo to pro mě jako dárek od Boha!

Mohla jsem znovu vidět přátele, které jsem minule poznala, to bylo krásné a vzácné! Také jsem uviděla, jak se víc a víc naši přátelé otevírají. Naše rozhovory byly osobnější a také jejich otázky více přímé. Mohli jsme vyprávět, kým je pro nás Ježíš a jak vnímáme Boží přítomnost.

Spřátelili jsme se také se skupinkou pěti mladých dobrovolníků z Izraele, kteří nyní pomáhají v kibucu Mefalsim. Mají krásná srdce a upřímně hledají odpovědi na své otázky.

V tomto týdnu se do kibucu vrátily také mnohé rodiny. V sobotu jsme s dětmi, které byly po dlouhé době konečně doma, strávili celé dopoledne a dosyta si vyhrály na místním koupališti. Byly šťastné, opět doma! A já jsem byla šťastná s nimi!“

Každý den i večer byl požehnaný, plný různých setkání, sdílení a povzbuzení. Naše poznámky z cest vystihují jedinečné chvíle v kibucu Mefalsim:

Přes den práce a večer příjemně strávený čas s místními a příležitost sdílet se o své víře.

Sobota 10. 8. Přípravy a balení do malého batohu dají zabrat. „Vlastně toho tolik nemusím balit, vždyť většinu věcí mám v druhém domově v Izraeli,“ říkála jsem si s úlevou. Většinu oblečení jsem už totiž nechala v kibucu.

V ruce držím právě klíčenku pro Izraelce, kde je vygravírovaný text z Izajáše 43,1: „Neboj se, já jsem tě vykoupil.“ Zvládneme, vždyť věříme v toho, který nás povolal.

Neděle 11. 8. V brzkých hodinách vyzvedávám Anetku a Wiesława a jedeme autem na letiště do Krakova. Poté s modlitbou a vírou přicházíme ke všem kontrolám. Samozřejmě si nás vzali ke speciální kontrole v Tel Avivu.

„A vy se budete celou dobu modlit? A jak se modlíte?“ Když se ptá jak, tak se Wiesław začne modlit. „Dobře, dobře, to stačí,“ řekl pracovník letiště a pustil nás tři i s lípou dál.

„Jsme doma, přátelé,“ zaznělo z mých úst, když nám otevřeli hlavní bránu do kibucu. Naplnila mě radost, když jsem viděla známé tváře. Vždyť oni jsou jako naše rodina.

Seznámili jsme se s pěti mladými lidmi, kteří budou několik měsíců před vstupem do armády pomáhat jako dobrovolníci v kibucu. Jeden z nich se zeptal: „Umíte šachy? Zahrajete si večer se mnou?“ Skutečně večer ke hraní došlo, ale hru jsme nedohráli, protože se debata stočila ke svědectvím a sdílení se o Božích zaslíbeních. Takže pokračování v hraní příště.



Pondělí 12. 8. Dopoledne jsme slavnostně zasadili českou lípu do parku, který místní nazývají „Czech park“, neboť jsme zde při předchozích výjezdech upravili terén a zhotovili z kmenů posezení, kde jsme s místními trávili čas při společném grilování. Po celodenní práci a úklidu kolem obytných budov místních, kteří se vrátí v nejbližších dnech, jsme večer strávili s vojákem Noamem a farmářem Šlomym. Noam nám ukazoval hotové zrekonstruované podkrovní, které bylo raketou 7.10. 2023 totálně zdevastované. Společně jsme se za ně modlili, především za ochranu a za jejich ženy, které se nechtěly vrátit domů. Prožili jsme Boží přítomnost.

Úterý 13. 8. Dnešní den byl Bohem připravený. Potkali jsme se s několika staršími lidmi, kteří přišli do kibucu již dříve. Upozorňovali nás, ať s některými nemluvíme, protože jsou velmi citliví a těžce prožívají návrat. U jedné z takových žen jsme uklízeli. Starší paní ožila, když zjistila, že někteří z nás umí polsky a začala si s námi povídat o životě. Bylo vidět, jakou má radost, že si může promluvit s cizinci jazykem, kterým v dětství mluvila. A my jsme měli radost spolu s ní a připomnělo se nám slovo z Izajáše 40:1- „Potěšujte, potěšujte lid můj, praví váš Bůh.“

Náš skvělý přítel a pracovník Yos z Thajska, který nás v práci vede, se rozhodl, že nám připraví thajskou večeři. Celý večer jsme strávili povídáním s místními a následně s pěti mladými studenty.

„Chtěl bych více znát Boha,“ přiznal Chai, když jsme mluvili o Božích záslužích. „Ty jsi blíž, než si dokážeš představit, a stačí tak málo,“ vyhrkla jsem se slzami v očích. Večer jsme zůstali sami v „Czech park“ a sdíleli jsme se s celým evangeliem. K vysvětlení, kým je Bůh Otec a Syn Ježíš, nám pomohl džbán s vodou a skleničky. Na závěr mladí děkovali za společný čas a vyjádřili, že by příště chtěli dál pokračovat ve sdílení.

Středa 14. 8. Přes den jsme pracovali a v době přestávky přišla televize a udělala rozhovor také s námi. Cílem bylo zachytit informace týkající se návratu rodin. Byla příležitost říct: „Česko stojí při Izraeli a modlíme se za vás.“

Večer strávený se sousedem Etanem. Sdíleli jsme se o životě, o historii, o radosti z evangelia a novém životě s Bohem. Na závěr zazněla otázka, proč lidé i někteří křesťané nepřijímají židy? Vyčítavým tónem vyjádřil: "Vždyť Ježíš byl také žid."

Čtvrtek 15. 8. Věděli jsme, že dnešní den bude náročný. Nakupování na večerní společné grilování, na páteční sabatovou večeři, na sobotní program pro děti, štětky a věci na malování úkrytu bylo vyčerpávající.

V průběhu dne přijelo zpět po deseti dlouhých měsících zhruba 170 rodin. Do kibucu se vrátil život. Večer jsme udělali závěrečné posezení a grilování. Pozvali jsme každou rodinu, s kterou jsme se setkali. Bylo příjemné vidět, jak se všichni sdílejí, vítají a objímají. Jedna z rodin vyprávěla, že museli odejít, když měli týden smutku vzhledem k úmrtí

matky. Nyní se vrátili opět do momentu, kdy se jim to vše připomnělo, i ty hrůzné zážitky ze dne 7. 10. 2023.

30 % rodin se nevrátilo a někteří ještě zvažují, jak se situace bude vyvíjet. Situace v kibucu, který je pouhý kilometr od Gazy, je stále nejistá. V minulém výjezdu jsme zažili sestřelení rakety letící z Gazy protiraketovým deštníkem Iron Domem.

Přišlo kolem 20 lidí a na závěr čtvrtého večera jsme si povídali s pracovníky Yosem a Avim. Hráli jsme společně hru, kdy každý mohl položit jakoukoliv otázku. Avi se zvědavě zeptal: „Co prožíváte, když se modlíte?“

Pátek 16. 8. Celý den jsme malovali úkryt (českou krajinu s horami a ovečkami). Anetka pekla koláč (recept od naší místní přítelkyně) na sabatovou večeři. Wieslaw natíral navíc z kmenů. Večer jsme byli pozváni na sabatovou večeři k farmáři Šlomymu. Byl to příjemně strávený večer.

Sobota 17. 8. Dopoledne jsme uskutečnili plánovaný program pro děti. Pomohli nám mladí dobrovolníci. Připravili jsme různé disciplíny a za každý splněný úkol dostaly děti sladkou odměnu. Na závěr s nimi Anetka a Wieslaw hráli hry v bazénu spolu s mladými pomocníky. Na baru jsme připravili pro děti a rodiče občerstvení. Všem se aktivita líbila a všichni za program děkovali.

Dnes jsme se s lidmi sdíleli o projektu Oáza pro Izraelce. Mnohým se líbí představa odpočinku od presu z válečného konfliktu. Projekt má rekreační a ozdravný charakter zaměřený na Izraelce z kibucu, který byl loni v říjnu zasažen teroristickou skupinou Hamas. Týden odpočinku v České republice a v Německu s rodinami se uskuteční v termínu od 16. 10. do 23. 10.

Závěr večera jsme strávili s mladými. Sdíleli jsme se a povídali, loučili a děkovali. Ve dvě ráno přišla od jednoho z nich zpráva, že by příště v povídání rád pokračoval. Wieslaw jim nechal Bibli a dali jsme jim úkol, aby ji do příště četli a psali si otázky, které probereme při dalším setkání.

Prosíme o modlitby:

- Aby Boží Slovo, které bylo zaseto, rostlo v srdcích těchto lidí
- Aby Bůh chránil rodiny (mnohé ženy a děti se nechtějí vrátit), aby měly sílu zvládnout začátky
- Za Noama a Šlomyma, za ochranu, sílu vše těžké zvládat, aby Bůh v nich prohloubil poznání Krista a Mesiáše, o kterém slyšeli
- Za mladé dobrovolníky, aby v nich to, co slyšeli, zůstalo a zvědavost je dovedla ke Kristu
- Za požehnání projektu Oáza pro Izraelce, který jsme předběžně naplánovali od 16. 10. do 23. 10. ■

Chtěl bych více znát Boha!



Na příštím výjezdu můžeš být s námi. Ozvi se!

Je libo čerstvá mana z Řecká?

Janis

Možná tento článek nebude úplně o misi, tak jak si ji mnozí z nás představují (akce, zázraky, Boží moc nebo uzdravení a v první řadě spasení nevěřících). Spíše bych se chtěl zamyslet nad životem misionáře, chcete-li člověka, který někam jezdí a dělá to či ono ke spasení a šíření dobré zprávy, k čemuž je povolán každý z nás. Letos jsme v Řecku již počtvrté a kdo někdy někam vyrazil, tak ví, že to není jednoduché, že je stále vyvíjený tlak na naši psychiku, emoce, zdraví a já nevím co ještě. Jednoduše jsou takové výjezdy vyčerpávající. Kdo nevěří, ať to zkusí. Proto je potřeba občerstvení, a nad tímto tématem bych se chtěl dnes zamyslet.

Bez ohledu na to, co děláme nebo prožíváme, toužíme po občerstvení. Když jsme občerstveni, tak se cítíme prostě dobře a vše jde líp. Každý den bychom měli být občerstveni, i Pán Bůh nás k tomu vede. Tak jako Izraelité sbírali čerstvou manu každý den, tak i my máme sbírat tu manu jako občerstvení na každý den. Nemůžeme si nasbírat do zásoby na půl roku, vždyť nám shnije a nebude k jídlu. Každý den musíme mít novou zkušenost a občerstvení od Ježíše. Nemůžeme žít z minulosti, přestože jsme zažili skvělé chvíle s uprchlíky, kdy jsme se modlili za uzdravení, za spasení a po večerech ještě rozebírali, jak úžasní a otevření ti lidé byli. To už je pryč. Musíme zase vyrazit a sbírat čerstvou manu, čerstvé zkušenosti s Pánem.

Podělím se s vámi o jednu opravdu čerstvou zkušenost při odletu do Řecká. Odlétali jsme z Prahy do Bruselu, kde jsme měli přestoupit na další letadlo do Soluně. Létáme tak, abychom měli co nejlevnější let. Na přestup jsme měli asi

2,5 hodiny, tedy spoustu času. Jen co jsme dorazili do Prahy, blik - a vidíme na tabuli, že let do Bruselu je o hodinu zpožděn, jelikož letadlo nabralo zpoždění už dříve. Říkáme si, že je to v pohodě, stále máme hodinu na přestup do zavření brány. Nicméně jsme se modlili, dali to Pánu do rukou, že on ví, co a jak nejlépe. Samozřejmě letadlo nabralo další tři čtvrtě hodiny zpoždění, a to už jsem měl v hlavě nejčernější scénáře, protože jsem věděl, že další letadlo do Soluně poletí někdy v neděli, což je za tři dny. Pilot na to ale šlápnul a ušetřil čtvrt hodinu letu, takže jsme na přestup měli necelých 30 minut. Takže úprk na terminál, předběhnout asi 300 lidí, co čekali na prohlídku, projít terminálem...

Říkám si, že to nedáme. Nakonec jsme dorazili asi tři minuty před uzavřením brány na místo a hle, také zpožděný let. S obrovskou úlevou jsme si sedli na lavičku, oddychovali a chválili našeho Pána. Co je zajímavé, tak to letadlo tam celou dobu stálo na runwayi a čekalo na pasažéry. Žádné předešlé zpoždění, žádný servis nebo oprava na stroji, nic. Jen na nás čekalo a letěli jsme o dvě hodiny později.

Tak takhle vypadá čerstvá zkušenost s Ježíšem. Nevíme jak, ale víme, že On se postaral. A tak to bylo pro naše (vaše) povzbuzení, abychom sbírali pořád čerstvou manu. Abychom nezamrzli na místě. Ten oblak na poušti se občas zvedne a jde dál... a co my? Zvedneme se také a půjdeme za oblakem a nasbíráme si čerstvé zážitky, nebo budeme jen přihlížet a říkat si, jak to bylo kdysi v tom či onom roce krásné a jak jsme cítili tu Boží přítomnost? Žijme přítomností, protože Pán chce dávat čerstvou manu každý den, do kterého nás postavil. Pokud chceš zažít něco nového, můžeš třeba vyrazit s námi do Řecká mezi uprchlíky, kde můžeš najít svoji manu a občerstvení. Anebo také být občerstvením pro druhé.

V příštím čísle se můžete těšit na ohlédnutí za dvanácti lety naší služby mezi uprchlíky. Zájemci o informace k výjezdům mě můžete kontaktovat na e-mailu: janis@hosana.cz ■

Službu v Řecku i Janise můžete podpořit prostřednictvím č. ú. 1057340/2060, v. s. 1010. ■



Ukrajina

Jak pomáháme

Miroslava Cášková

Nová dodávka. Díky vašim darům jsme mohli zakoupit novou dodávku, kterou nyní využíváme na pravidelný odvoz humanitární pomoci přímo na místo. Veškeré věci dováží náš řidič Robert, který má srdce pro Ukrajinu.

Pravidelně vybírám věci v Ostravě u Shopping parku vedle Kauflandu. Zde po domluvě můžete nosit potřebné věci ze seznamu, který naleznete na našich stránkách. Můžete Robertovi i zavolat a osobně se domluvit. Největší poptávka je po oblečení, suchých potravinách, botách, dále vozíme zdravotní materiál pro nemocnice, nakupujeme turnikety, lékárníčky, krycí sítě a termo prádlo na zimu.

Díky Robertovi se pomoc dostane opravdu do míst, kde je potřeba. Nejčastěji na východ Ukrajiny do Charkovské, Černivské, Doněcké i Zápороžské oblasti. Humanitární pomoc vozí starším lidem, dětem v dětských domovech, do nemocnic i našim partnerům do Krivého Rogu, kde tuto pomoc dále používají pro potřebné lidi na východě Ukrajiny.

Poslali jsme také 60 000 Kč na dostavbu tříd pro děti ve Vinici. Místní církev nabídla své prostory pro to, aby zde děti mohly chodit do školy. Budova má velké sklepy, které je možné v případě nouze použít také jako kryty.

Zákopové svíčky. Protože začíná opět zima, sháníme také další prostředky na výrobu zákopových svíček. Nejdražší materiál je vosk. Budeme vděční za vaši pomoc.

Apostolovo. Poslali jsme také 45 000 Kč peníze na vrt další studny v Apostolovu a přispěli 30 000 Kč na tábor pro děti z válečných zón.

Pavel Golub, pastor z Apostolova, píše: „Děkujeme všem, kteří nám pomáhají a stojí při nás i při našich těžkostech a pláčou spolu s námi. Všem, kteří se za nás modlí, i těm, kteří nás finančně podporují. Ve městě máme stálý nedostatek pitné vody. Minulý měsíc jsme rozdali lidem 120 tisíc litrů pitné vody. Šest tisíc domácností si k nám pro vodu pravidelně chodí. Proto jsme chtěli vyvrtat ještě jednu studnu. Díky Bohu se nám to v srpnu podařilo, a tak nyní máme dostatek i pro ostatní.“

Včera jsem měl cestu na východ do Pokrovska (370 km od nás). Město, které se nachází 10 km od frontové linie je pod neustálou palbou a lidé trpí značnými škodami. Mnozí proto opouští město. Evakovali jsme 78letou maminku našeho bratra z církve. Když jsme nakládali její věci z patého patra, bylo město pod silnou dělostřeleckou palbou. Její sousedé byli mile překvapeni, že i jim jsme darovali potravinové balíčky.



Právě skončil třídení tábor pro děti v Novogrivorivské a Chersonské oblasti, ve které sloužíme již více než osm let. Zúčastnilo se ho 25 dětí. Jedná se o vesnici, jejíž obyvatelé přežili okupaci a nyní je pro ně těžké pokračovat. Děti si odvázejí domů radostné zážitky i kousek nové naděje."

Děkujeme vám za dlouhotrvající štěrnost, za ochotná srdce, za vaše modlitby. Díky, že stojíte za Ukrajinou. Stále také trvají online modlitby za Ukrajinu - každé pondělí i ve středu od 20:00 na zoomu. Pokud byste se chtěli připojit, pište na mcaskova@nehemia.cz ■

Pomoc pro Ukrajinu můžete posílat
na č. ú. 1057340/2060, v. s. 1009. ■





Zpět na místě

Chtěli bychom podpořit mladého nadaného muže.

Manželé "K"

Přestěhovali jsme se do Thajska, abychom zde podpořili růst církve a pomohli rozsévat evangelium a Boží lásku lidem. Taková práce má hromadu podob. Můžete vyrazit do ulic, pokud tomu odpovídají vaše jazykové dovednosti. Pomáhat v místním sboru. Podílet se na mnoha projektech. Nebo stejně tak můžete podporovat místní služebníky a pomoci jim v růstu. To se nám stalo už několikrát, a zjistili jsme, že si nás Bůh používá i ke službě mezi místními služebníky, a tak máme příležitost se přímo podílet na jejich učenickém procesu. Pokud se pak místní věřící pustí do služby Bohu naplno, má to tu obrovskou výhodu, že umí perfektně jazyk a většinou chápou svou zemi a lidi v ní daleko lépe.

Jeden takový mladý muž kolem 29 let, jménem Boy, před časem přišel do našeho města, aby mohl s námi pracovat. Za čas se stal naším přítelem i spolubojovníkem a já jsem mohl vnímat, jak obrovské požehnání skrze něj má náš tým misionářů a jak velká obdarování má. Spolupracovali jsme s ním skoro každý den, sloužili s ním ve sboru a měli možnost sdílet s ním chvilky radosti, modlitební boje za Thajsko i těžké osobní chvíle. Kdybych měl Boye popsat, jde o mladého muže s velikým srdcem pro druhé lidi, obzvláště ty, kteří nikdy o Bohu neslyšeli. Zvláště pak oceňuji jeho vlastnost, kterou je neposkvrněnost thajskými tradicemi a místním náboženstvím. On těmto věcem rozumí, ale dokáže je oddělit od Božího království. Věřte mi, že to je dar na misijním poli. Díky tomu opravdu rozumí lidem, díky tomu

vidí spoustu věcí z Boží perspektivy a ne z té lidské. Přál bych si více takových lidí pro celý svět.

Boy se nově stěhuje pryč z Ayutthaye a opouští náš tým. Předcházel tomu dlouhý čas modliteb a rozhodování. Boy teď míří do jedné z nejdlehlějších a nejtradičnějších provincií Thajska, a hlavně do jedné z nejméně evangeliem zasažené oblasti země. Tam se připojí k místnímu pastoraovi. Zde spolu budou pracovat na budování sboru a sloužit mladým lidem. Lokalita, kde Boy bude pracovat, je poměrně chudou oblastí, většina lidí jsou farmáři nebo dělníci. Je to tam takový "divoký východ", kde nic není. A jelikož Boy opouští náš tým, opouští i misijní organizaci. Nyní je pouze na něm, aby si zajistil finanční podporu potřebnou k fungování. Jeho nová měsíční výplata bude v přepočtu zhruba 6000 Kč. Bude mu vyplácena skrze místní církve, která celý tento projekt zajišťuje. Zůstat by měl minimálně dva roky.

Osobně věřím, že podporovat místní pracovníky, kteří umí perfektně jazyk a rozumí místním lidem, je jedna z nejlepších forem podpory šíření evangelia. Pokud byste to měli také na srdci, rád bych vás vyzval k podílení se na Boyově práci. Ať pravidelně nebo jednorázově. 100 Kč nebo 1000 Kč, každá částka je významná. Finanční podporu můžete zaslat na náš účet Nehemie, náš VS, ale s poznámkou "Pro Boye". Můžete "odkrojit" i z toho, co byste jinak dali nám.

Budu s Boyem nadále v kontaktu, už plánuju první návštěvu v jeho novém domově, a tak určitě o Boyovi ještě uslyšíte. ■

Manžele "K" můžete nadále podporovat prostřednictvím č. ú. 1057340/2060, v. s. 2309. ■



Chceme podpořit místní pracovníky, kteří umí perfektně jazyk a znají kulturní zvyky lidí.

Kofele - příběhy rodin

Miroslava Cášková

Tashe Tullu 198. Má rodina neustále bojovala s nedostatkem příjmů. Narodil jsem se jako poslední, deváté dítě, a má budoucnost nebyla moc radostná. Pak jsem však měl možnost nastoupit do programu podpory a začal jsem chodit do školy. Navíc jsme jako rodina získali od sponzorů jednu ovci, o kterou jsme se začali starat, a zanedlouho se nám stádo rozrostlo na šest! Tři ovce jsme prodali, abychom zaplatili všechny nutné výdaje. Začal jsem studovat střední farmaceutickou školu a veškeré výdaje, které mám navíc, si hradím nyní ze svého. Během studia se nám narodily další ovce, a tak jich máme pět a čtyři z nich jsou nyní březí. Z celého srdce vám děkuji za tak skvělou pomoc!

Eden Haji Bosone 042. Můj otec je pastorem sboru a maminka se stará o domácnost. Nikdy jsme nic moc neměli, a tak když jsem měla možnost s vaší pomocí chodit do školy, byli jsme moc vděční. Před dvěma lety jsme dostali ovci a od té doby doba se nám narodilo dalších pět ovcí. Z prodeje několika z nich jsem schopná si uhradit vedlejší náklady spojené se studiem a ještě pomoci své rodině. Nyní budu studovat poslední rok na střední škole ekonomické. Moc vám děkuji za vaši štědrost.

Yohannes Alemayehu Taddele 107 a Kalkidian 179. Yohannes je prvním dítětem a jeho otec je hlídačem v církvi v Kofele a maminka si přivydělává mletím mouky. „Když jsme od vás získali ovci, zanedlouho se jí narodila dvě jehňata a pak další dvě. Dvě z nich jsme museli prodat, abychom pokryli náklady na školu i dalším mým sourozencům. Ale ovce je opět březí a brzy budeme mít další.“ Yohannes i jeho sestra Kalkidian jsou za vaši podporu vděční. Jejich finanční situace se začíná měnit. Moc vám děkujeme!

Rodinám dětí, které v Etiopii podporujete, jsme jako pomoc při enormní inflaci nabídli ovce. Zde je zpětná vazba alepoň některých z nich.

Dereje Husen Kedir 029. Chlapec je nyní v šesté třídě a jeho rodina bojovala s chudobou. Tatínek pracuje jako hlídač v církvi v Kofele a maminka je v domácnosti. Z šesti ovcí, které se jim narodily, mají nyní pět. Jednu prodali, aby pokryli náklady na živobytí. Dvě z nich jsou opět březí. Jsme neskutečně vděční za vaši pomoc!

Ajaiba Gemedi Sekera 100. Je posledním dítětem, které se rodičům narodilo. Tatínek má skromné políčko, na kterém pracuje. Maminka si přivydělává mletím mouky. Jako rodina dostali jednu ovci a nyní jich mají již pět a dvě z nich jsou opět březí. Jednu ovci prodali, aby nakoupili semínka a další potřeby na farmaření. Celá rodina je velmi vděčná.

Bereket Abera Dejenu 036. Na začátku její rodina bojovala s chudobou. Otec přeprodával drobné zboží a příležitostně si přivydělával a maminka je v domácnosti a pomáhá v církvi. Když dostali ovci, jejich životní situace se změnila. Z jedné ovce měli po nějaké době čtyři. Dvě prodali a vyměnili malý stánek za lepší obchod, kde Bereket také pomáhá.

Yared Kasu Abate 036. Chlapec žije u své tety, která se živí přepravou zboží na tržnici. Poté, co získala vaši podporu, se rozhodla peníze investovat do podnikání a nakoupila více produktů, z kterých má další zisk. Oba moc děkují za podporu z Nehemie. ■





Světlo uprostřed tmy

Bratr Neri

Navštívil jsem jeden z národů, kde převládá temnota.

Věděl jsem, že cesta bude nebezpečná, ale rozhodl jsem se jít podle toho, jak mě popouzel Duch svatý. Měl jsem strach, a proto jsem termín cesty několikrát změnil. Nakonec jsem přece jenom vyrazil. V zemi stále probíhá válka, a tam, kam se potřebuji dostat, žádné přímé letecké spojení neexistuje. Z letiště je potřeba cestovat autem, což je velmi nebezpečné a může mě to stát život. Hlavní město mají pod kontrolou rebelové, kteří jsou nepřátelští vůči křesťanům a západním zemím. Ale i přes všechny nepříznivé okolnosti jsem musel jít, protože mi Bůh do srdce vložil svůj sen.

Když jsem celou cestu plánoval, věděl jsem přesně, kam mám jet, u koho zůstat a s kým mluvit. Byl jsem připraven i na to, že mě rebelové zajmou. Když jsem dorazil na místo, měl mě vyzvednout konkrétní řidič a poté tou nejkratší možnou cestou mě vzít ještě 500 km dále. Když jsem mu však volal, byl nedostupný. Byl jsem trochu zmatený, snažil jsem se zachovat klid a objednal si taxi. Zavezlo mě do hotelu, ale tam neuměli anglicky, a tak jsme to nějak zvládli přes google překladač.

V peněžence jsem měl pouze dolary, ale těmi jsem v hotelu platit nemohl. A tak mě někdo další zavezl do banky. I přesto, že už bylo devět večer, bylo otevřeno. Vlivem velkého horka se obchody otevírají až večer. Zaplatil jsem a šel si lehnout, ale chvíli po půlnoci mě vzbudilo zaklepání na dveře. Co?!

Jeden z našich evangelistů
v Africe přináší evangelium do
nezasaženého světa.

Někdo v tak pozdní dobu klepe na dveře? Myslel jsem si, že je to bezpečnostní policie, tak jsem otevřel. Muž za dveřmi taky nemluvil anglicky, ale pochopil jsem, proč přišel. Řekl: Váš přítel mi řekl, že vás nikdo nevyzvedl na letišti a neměl jste večeri a nemáte ani naši SIM kartu. Podal mi jídlo i SIM kartu, políbil mě na čelo a zmizel. Jak úžasná pohostinnost! Ve dvě ráno však opět někdo zaklepal na dveře! Kdo to může být? Že by opravdu policie? Rychle jsem se pomodlil a otevřel dveře. Stál tam jakýsi mladík, žvýkal zelené lístky drogy jménem čat a začal hovořit anglicky. Omlouval se jménem manažera, který mě měl vyzvednout. Kdybych však potřeboval překladatele, mám se na něj kdykoliv obrátit.

Do rána jsem už toho moc nenaspal. Ale pohostinnost místních lidí mě mile potěšila. Další den jsem nevyšel z hotelu. Teplota se vyšplhala na 45 stupňů.

Následující den mě čekala velice riskantní cesta.

Kdybych v srdci neměl Boží sen, zřejmě bych si to rozmyslel. Cesta na místo je obklopená třiceti kontrolními stanovišti. Některé projedete bez problémů, jinde jste podrobeni těžkému výslechu. Už před cestou mi bylo řečeno, že pokud mě zastaví, budou po mě žádat tři hesla, a pokud je nevyсловím, je to otázka života a smrti. Hesla zněla: Smrt Americe! Smrt Izraeli! Vítězství islámu! Copak to jsem ale schopen vypustit z úst? Mám provolávat vítězství islámu, když jsem zde přišel proklamovat opak? Vařil se mi mozek. Mám na výběr? Nemám, pokud nechci hesla vyslovit, pak za to ponesu jistě následky. To je celé. Z mého pohledu již není cesty zpět. Tyto věty nevyсловím! Ne, nikdy! Což znamená vězení, utrpení, mučení a možná i smrt. Rozhodl jsem se, že když bude

**Auto se
několikrát
převrátilo.
Přežili jsme!**

potřeba, zaplatím tu nejvyšší cenu. S jistou bolestí jsem se takto rozhodl.

Rozjeli jsme se a projížděli jednotlivými kontrolními body. Je jich více než třicet. Na některých jsme hladce projeli, některá byla drsná. Prohledávali nás, a protože jsem nemluvil arabsky, byl jsem hned podezřelý. Chtěli vědět, jestli mám nějaké spojení s Američany a Izraelem. Už si i zjistili, že jsem křesťan. Nechtěli po mě žádná propagandistická hesla, ale způsob, jakým se mnou jednali, byl hrubý. Vyzvídali, kdo jsem a co zde hodlám dělat. Ale mé obavy se nenaplnily. Bůh mě ochránil. Díky, Bože!

Asi 30 km před mým cílovým bodem však auto vyjelo vlivem vysoké rychlosti nekontrolovatelně ze silnice a začalo se přetáčet. Křičeli jsme oba a já si vybavuji, že jsem jen neustále opakoval: Ve jménu Ježíši! Když se auto otočilo potřetí, zastavilo se. Přežili jsme! A nikdo z nás nebyl zraněn. Díky Bohu! A na cestě zpátky mě čeká podobný zážitek. Stejně otázky, výslech a jízda v autě!

Mým snem je založit zde církev. Když jsem dorazil na místo, setkal jsem se s "královnou evangelizace". Žije zde již 25 let a hovoří plynule arabsky a tisícům svědčila o Ježíši. Rozdala tolik Biblí, kolik jen bylo možné. Má jen základní vzdělání, nikdy neprošla žádným misijním kurzem, nikdy se neučila, jak kázat či svědčit o Kristu, ale přesto ví, jak o Kristu hovořit s muslimy. Dokáže jim dát do života výzvy a přesvědčit o pravdě. Utajeně mě seznámila se čtyřmi klíčovými lidmi. Sdílel jsem se s nimi o Boží lásce. Mé hlavní poselství bylo z Jana 14,6 a Mat 11,28-30. Všichni přijali Ježíše! Pak mě vzala k jiným lidem a oni opět Dobrou zprávu přijali! Copak je to tady tak jednoduché? Naplňuje se můj sen? Ano, jsem na cestě!

Nyní je zde 37 věřících, všichni nově obrácení, všichni prohlašují, že Kristus je jejich Pánem a Synem Božím, který byl ukřižován, zemřel, byl pohřben a pak vstal z mrtvých. A také prohlašují, že Korán není jejich knihou a Mohamed není prorokem Boha! (To je bezpochyby může stát život.) Znamená to, že už opravdu nejsou muslimové.

Zatím je zde téměř nemožné založit církev. A pokud zde vznikne, víme, jakou cenu budeme muset zaplatit. Proto naše víra musí být pevná. Potřebujeme dobře zbudované služebníky. Potřebujeme obzvláště vaše modlitby, je to duchovní boj. Vaši podporu. Vaši pomoc. Díky těm, kteří mi dali peníze na tuto strastiplnou, ale úspěšnou cestu! Pokud se nezalekneme, již brzy zde vznikne církev.

Měsíční podpora jednoho evangelisty stojí 3200 Kč. V loňském roce oslovili evangelisté v Etiopii více než 20 tisíc muslimů a zhruba tisíc jich vydalo život Kristu. ■

Podporu pro evangelisty můžete posílat na č. ú. 1057340/2060, v. s. 5201. V. s. pro službu konkrétně bratra Neriho je 52011. ■



Kelo - nový projekt

Radost
z nového
projektu.

Miroslava Cášková

Zde jsou první fotografie dětí, rozdávání školních potřeb a oblečení. Vzali jsme pod svá křídla prvních padesát rodin. Třicet osm rodin dostalo po jedné ovci a dvanáct rozjelo drobné podnikání.

Těší nás především, že jsme začali pomoc společně s místní církví, která má příležitost se těmto rodinám věnovat a sdílet s nimi evangelium.

Ženy už měly i několik školení o tom, jak hospodařit s penězi a jak se starat o ovce.

Volné děti si můžete vybrat na našich stránkách.

Výše měsíční podpory jednoho dítěte je 500 Kč.

Variabilní symbol pro děti z vesnice Kelo je 1205. ■



Kairos Velké Meziříčí



Termín:

1. část: 6.- 8. února 2025

2. část: 13. - 15. února 2025

www.kurzkairos.cz



Tanzanie

Co nového v Masajské stepi?

Miroslava Cásková

Myslím si, že západy slunce v Tanzanii nelze žádnou kamerou vystihnout. Teplá záře rychle zapadající za obzor se proměňuje ze žluté do jasně oranžové až s nádechem červené barvy. Přitahuje na sebe svou pozornost a my víme, že zítra, bez ohledu na okolnosti, přijde nové svítání.

Byla jsem spolu s Jankou a Míšou Bílými ve stepi navštívit Zuzku. Byly jsme připravené dělat cokoli. Příležitosti k manuální práci moc nebyly, zato jsme mohly navštěvovat ženy přímo ve vesnicích a zakusit jejich pohostinnost. Poprvé jsme seděly i uvnitř hliněných chýší, a musím říct, že některé byly i pěkně vyzdobené. Jedna rodina měla dokonce ve zdi zabudované malé okénko – tedy kousek skla, a tak jsme na sebe alespoň trochu viděly.

U prostších přístřešků odcházíte ven náramně vyuzení dýmem, který se valí z doutnajícího či hořícího ohniště, na kterém se připravuje jídlo i čaj. Protože vědí, že my Evropané jíme nejčastěji kuře, častokrát nám jej místní ženy také připravily. A musím říci, že tanzanská kuřata jsou většinou vyběhaná atleti, bez tuku a pěkně šlachovití :-D.

Bylo to milé. Viděla jsem, jak Zuzka svým velkým srdcem otevřela dveře k mnohým ženám v různých vesnicích v okolí. Za dva roky byla schopna se naučit svahilsky tak dobře, že už i v neděli, kdy jsme ještě byly ve stepi, kázala na jedné bohoslužbě pod košatým stromem. Během týdne vede bohoslužby pro děti ve školce a přidávají se i prvňáčci a druháci. Všechno už ve svahilštině, ale pro malé děti ještě s překladem do masajštiny. V sobotu navíc

V září jsme navštívili
Zuzku a celý tým.

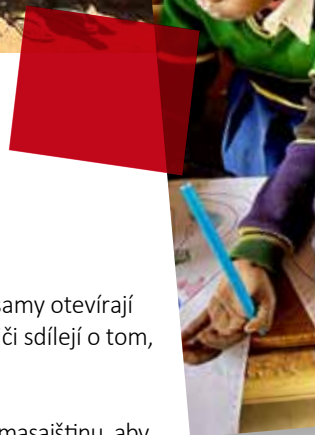
mají čas jenom na malování. Děti jí tímto samy otevírají dveře do jiných vesnic, protože se s rodiči sdílejí o tom, co slyšely na bohoslužbě.

Nyní bude Zuzka pět týdnů v Keni studovat masajštinu, aby se mohla ještě více přiblížit ženám. Mnohé totiž svahilsky neumí. Při každé návštěvě jim však nabízí modlitbu a my mohly žehnat spolu s ní. Přivezly jsme s sebou mimo jiné spoustu oblečení pro malé děti, a tak jsme je dětem ve vesnicích rozdávaly. Do té doby pár dětí nemělo na sobě vůbec nic. Bylo až vtipné vidět velmi snědé děti najednou běhat ve světlých barvách. Neskutečně v nich zářily!

Díky darům ze sboru AC Nový Jičín si Zuzka pořídila i klávesy, které bude moci využívat na dětské besídce. Masajské děti moc rády zpívají a Zuzka byla nadšená. Přivezly jsme pro děti spoustu pastelek, omalovánek, barev a štětců, korálků, balónků a míčů, aby děti mohly společně v hodinách rozvíjet své schopnosti. Stále je totiž obrovskou výzvou ukočirovat 80 – 120 dětí v jedné třídě a věnovat jim dostatek prostoru na jejich osobní rozvoj. Bez posily je to takřka nemožné. Probojují se většinou jen ty nejasertivnější a nejsamostatnější. Zuzka se je snaží všemožně inspirovat a obohacovat.

Příležitosti navštívit rodiny přímo ve vesnicích.

Když jsem se vedoucích před odjezdem ptala, jak bychom mohli pomoci, říkali, že jakákoliv finanční částka pomůže. Z vašich darů pokryjeme roční provoz školky (120 000 korun). Na tento školní rok je ve školce 295 registrovaných dětí. Navíc nyní potřebují sehnat pravidelnou podporu pro 27 dětí na střední škole (každé 850 Kč měsíčně) a pro 13 dětí na univerzitě (2 500 Kč měsíčně). Karty dětí najdete na našich stránkách.





Na rekonstrukci budovy pro školku je potřeba cca 120 tisíc.

Díky za veškeré dary i podporu, kterou Zuzce posíláte, za modlitební zaštitění i každé povzbudivé slovo. Lidé na misií to potřebují nepřetržitě. Místní

tým je složen z různých kultur, což přináší různé výzvy i rozdílné pohledy na věc. Prosím, modlete se spolu s námi za jednotu, která je základem dobrého fungování. Jejich touhou je přinést světlo evangelia do všech vesnic.

Byly jsme ve stepi v období sucha. Půda je zcela rozpraskaná, koryta řek vyschlá na prach a stromy bez listů. Pak stačí pár kapek deště a země se okamžitě probouzí k životu. Nastává neskutečná proměna a krajina hraje všemožnými barvami a dýchá svěžestí. Je to jako v Bibli – On proměňuje poušť v sad a suchopár ve vodní zřídla... Modlíme se i za takovou duchovní proměnu a děkujeme, že myslíte i na Tanzanii. ■

Zuzku můžete podporovat prostřednictvím č. ú. 1057340/2060, v. s. 2201. Provoz školky a práci v Masajské stepi skrze v. s. 1203. ■



Školka/M. step Zuzka

Projekty Nehemia a variabilní symboly:

- 1000 **HUMANITÁRNÍ PROJEKTY**
 1002 Irák - pomoc Jezidům
 10021 Irák - pomoc ženám
 10022 Irák - pomoc dětem
 10026 Irák - pomoc Kurdům
 1003 Lékařská pomoc dětem
 1004 Perské Bible - Írán
 1005 Pomoc dětem neurčené
 1007 Pomoc ženám - koza do každé rodiny
 1009 Pomoc pro Ukrajinu
 1010 Pomoc uprchlíkům Řecko - Janis
 1011 Pomoc pro Afghánistán
 1101 Kavkaz - kráva do každé rodiny
 1120 Ukrajina - dětské domovy
 1202 Děti Etiopie - Kofele
 1203 Děti Tanzanie - Masajové
 1204 Děti Etiopie - Jimma
 1205 Děti Etiopie - Kelo
 1301 Severní Korea - pekárna
 1303 Čína - humanitární pracovníci
- 2000 **MISIONÁŘI**
 2101 Chorvatsko - D. Bednářová
 2103 České ruce pro Izrael

Platby v ČR (účty bez bankovních poplatků):
 Citfin Praha • číslo účtu: 1057340/2060
 (Možnost zasílat dary i v jiných měnách než jen v CZK.)
 ČSOB Havířov • číslo účtu: 100113352/0300

- 2104 Řecko - Uhlířovi
 2201 Tanzanie - Zuzka
 2202 Čad - Kateřina
 2301 Asie - Vretonkovi
 2302 Misijní práce mezi persky mluvícími lidmi
 2303 Wojnarovi
 2304 Jaro Aviv
 2306 Ivana - Střední Asie
 2307 Manželé "A" - Jižní Asie
 2308 MP - arabský poloostrov
 2309 Manželé "K" - Asie
 2501 Thomas a Marcela Hemphilovi
- 3000 **PROJEKTY PRAKTICKÉ POMOCI**
 3102 Pracovní výjezdy - praktická pomoc
 3301 Izrael - obnova lesů na Karmelu
- 4000 **ROZVOJ KRÁTKODOBÉ MISIE**
- 5000 **PODPORA NÁR. CÍRKVÍ A PASTORŮ**
 5101 Ukrajina - pastor Pavel Golub
 5102 Ukrajina - podpora romských pastorů
 5103 Ukrajina - pastor Konstantin Melnik
 5104 Ukrajina - Doněcká oblast
 5105 Bosna - Sergej

Sponzor: QUANTUM SOLIDUM
QUANTUM SOLIDUM | **RENOMIA NETWORK**

WWW. QUANTUMSOLIDUM.CZ

- 5201 Etiopie - evangelisté TFM
 5203 Etiopie - Bible
 5301 Čína - Bible pro Čínu
 5302 Jakutsko - Ilja a Aňa

- 6000 **SPRÁVA PROJEKTŮ A PROVOZ ORG.**
 6004 Neurčené dary
 6410 Mzdy a dotace na mzdy

- 8000 **SERVISNÍ PODPORA MISIE**
 8104 Vzdělávací kurzy Kairo a akce
 8201 Časopis Nehemia INFO

Redaktor Miroslava Cásková
Korektury Břetislav Dršťák
Adresa redakce Nehemia Info
 Selská 29,
 736 01 Havířov-Bludovice
 Česká republika
Telefon 703 438 026
E-mail office@nehemia.cz
Web www.nehemia.cz
Facebook facebook.com/NehemiaCZ
Registr. číslo: MK-ČR E 14261

Misie v Číně

Odevzdanost
misionářů a prostá
víra otevírá dveře
k mnohým
národům.

Miroslava Cášková

Toto je závěť, kterou misionářské organizace Zpět do Jeruzaléma (většinou mladí lidé) podepisují před odjezdem na misijní pole. Bratr Yun (Nebeský muž) má dnes u sebe stovky podepsaných papírů, stejně tak i pastoři podzemní církve.

Misionáři (muži i ženy) by měli jednu kopii tohoto dokumentu předložit svým rodičům, dětem, bratrům nebo nejbližším příbuzným, opatrovníkům a jednu církvi. Milá maminko a tatínku! Jsem váš syn/dcera _____. Děkuji Pánu, že mi umožnil vyrůst v tak šťastné a bohabojné rodině, a ještě více jsem vděčný mamince a tatínkovi za to, že mě vychovali.

Své nejcennější děti (syny a dcery) jste dali Bohu pro Jeho království. Díky Boží milosti a vedení Duchem svatým jsem od Boha získal život a stal se tak účastníkem Velkého poslání Božího království. Když jsem byl Bohem povolán, abych opustil domov, znamená to také, že zasvěťím svůj život obnově Božího království, a proto nemohu zůstat po vašem boku, abych naplnil své synovské povinnosti. Budu se však za vás modlit a prosit Boha, aby vám dal zdraví. Doufám také, že se budete modlit za své dítě.

Kdybych měl jednoho dne během služby zemřít, nebudte prosím smutní. Měli byste být šťastní, protože jste vyslali vynikajícího misionáře pro Boží království. Je to zvláštní pocta, kterou Bůh dal naší rodině, že mohu dát svůj život do Jeho služby!

Pokud budu vyslán Bohem na misijní pole, bude On mou jedinou nadějí. On má jen jeden požadavek, a to, že musím svůj život zcela odevzdat Jeho povolání.



Prosím, neptejte se po mně a nedělejte si starosti o mé blaho. Patřím Pánu. On mě miluje a položil za mne svůj život a já jsem také ochoten následovat jeho příkladu a položit za něj svůj život.

Neodnášejte mé tělo zpět z misijního pole. Prosím, pohřbete mě jako semeno na místě, kde sloužím. Ať se vaše dítě stane Pánovým svěděctvím a požehnáním! Tvůj (syn, dcera, bratr, sestra, manžel, manželka, rodiče, blízký příbuzný nebo opatrovník)

Bůh nám pomáhá zázračným způsobem distribuovat Bible lidem, kteří po nich touží. Stále je jich však v zemi velký nedostatek. Vláda se snaží skutečné Bible zlikvidovat a nahradit je opravenou verzí, kde například příběh o Ježíši a cizoložnici končí tím, že ji Ježíš sám ukamenuje. Vše pro dobro komunistické strany a jako příklad pro budoucí generaci.

Budeme vděční za vaši finanční pomoc. Na Amazonu je také možné zakoupit knihy v angličtině, které krásně popisují situaci v Číně i samotné pronásledování. Odkaz naleznete také na našich stránkách.

Finanční pomoc na Bible pro Čínu můžete zasílat na č. ú.: 1057340/2060, v. s. 5301. Podporu-- pracovníků v Číně skrze v. s. 1303. ■



Web. s. Hum. pracov. Bible